

Møte tirsdag den 11. november kl. 10

President: Inge Lønning

Dagsorden (nr. 14):

1. Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Audun Bjørlo Lysbakken, Øystein Djupedal og Ågot Valle om tiltak mot økonomisk kriminalitet og uetisk atferd i næringslivet (Innst. S. nr. 24 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:129 (2002-2003))
2. Referat

Statsråd Per-Kristian Foss overbrakte 13 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Sak nr. 1

Innstilling fra finanskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Audun Bjørlo Lysbakken, Øystein Djupedal og Ågot Valle om tiltak mot økonomisk kriminalitet og uetisk atferd i næringslivet (Innst. S. nr. 24 (2003-2004), jf. Dokument nr. 8:129 (2002-2003))

Torbjørn Hansen (H) (ordfører for saken): Dokument nr. 8:129 fremmer forslag om en del konkrete tiltak rettet mot økonomisk kriminalitet og uetisk atferd i næringslivet. Dette er et viktig tema. Det har stor betydning for Norge, som har en liten, åpen økonomi, at man kan ha tillit til at næringslivet, og særlig finanssektoren, praktiserer sin virksomhet etter høy etisk standard.

Vi har sett eksempler på det motsatte i de senere år. Dette har reist en debatt knyttet til troverdigheten til regnskap, til revisors uavhengighet og til mulige interessekonflikter i finanssektoren. I den senere tid har også store internasjonale norske foretak vært anklaget for, og langt på vei innrømmet, tilfeller av korrupsjon og pris-samarbeid. Det er åpenbart at Norge, som heller ikke er medlem av EU, er spesielt avhengig av tillit i det internasjonale markedet. Internasjonale aktører må kunne stole på norske regnskaper, og man må kunne forvente en høy etisk standard i møte med norske virksomheter.

Finanskomiteen ser det derfor som viktig at Norge har et moderne og internasjonalt konkurransedyktig regelverk for å hindre økonomisk kriminalitet og uetisk atferd. Komiteen mener at det er av stor betydning for verdiskaping og sysselsetting at kontrollmekanismene i næringslivet fungerer effektivt, og at aktørene i finansmarkedet og i revisjonsbransjen utfører tjenester i samsvar med høy etisk og forretningsmessig standard.

Dokument nr. 8:129 inneholder fem konkrete enkeltforslag. Finansdepartementet har kommentert forslagene relativt utførlig i brev til komiteen, som er vedlagt innstillingen. Samtlige forslag som tas opp, er til vurdering i en eller annen form i departementet eller i Kredittilsynet, med unntak av forslag nr. 5, som anses ivaretatt av gjeldende lovverk. På de fleste områder foregår det også prosesser i internasjonal lovgivning som følges nøye opp av norske myndigheter.

Komiteens flertall finner det tilfredsstillende at departementet arbeider aktivt på flere fronter med å oppdatere og forbedre regelverket, med utgangspunkt i både erfaringer fra Norge og regelutviklingen internasjonalt. Når det gjelder de konkrete forslagene i saken, viser derfor flertallet til brevet fra departementet og konkluderer med at mye av det pågående arbeidet i departementet berører de problemstillinger som tas opp. Det er derfor naturlig at Stortinget behandler et eventuelt lovendringsforslag når dette fremmes av departementet på en egnet måte. Komiteens flertall foreslår derfor at saken vedlegges protokollen. Jeg vil likevel kommentere noen av forslagene nærmere.

Når det gjelder forslaget om forbud mot at ekstern revisor i større selskaper yter økonomisk eller juridisk rådgivning til samme selskap, viser flertallet til at slik rådgivning i dag er avgrenset av bestemmelsen om at slik rådgivning ikke må være egnet til å påvirke eller reise tvil om revisors uavhengighet og objektivitet.

For øvrig viser komiteen til at det er lang tradisjon for at revisor yter rådgivning til revisjonsklienter med utgangspunkt i god kompetanse om foretaket. Dette er et viktig tilbud for små og mellomstore selskaper og selskaper i etableringsfasen. Men slik rådgivning er nok også et praktisk tilbud for større foretak.

Flertallet i komiteen mener på denne bakgrunn at et viktig hensyn i den videre utviklingen av regelverket er at man ikke hindrer et tilbud om rådgivningstjenester som i dag fungerer godt for bedriftene.

For øvrig imøteser flertallet departementets vurdering av Kredittilsynets rapport etter temabasert tilsyn hos de største revisjonsselskapene vinteren 2002-2003. Flertallet deler departementets vurdering om at det er fornuftig å vurdere nærmere spørsmålet om revisors uavhengighet når arbeidet med å modernisere 8. selskapsrettsdirektiv i EU om dette temaet er sluttført.

Forslaget om å pålegge revisor informasjonsplikt om mistenkelige forhold i de foretak de arbeider med, er en annen aktuell problemstilling som tas opp i Dokument nr. 8-forslaget. Økokrim sendte nylig et brev til departementet med forslag om å gjøre endringer i revisorloven slik at revisor pålegges en meldeplikt ved mistanke om straffbar handling som framkommer i forbindelse med revisjonsoppdrag eller andre tjenester. I dag foreligger det kun en rettighet for revisor til å melde fra om slike mistanker. Departementet har bedt Kredittilsynet om en vurdering av dette og tar sikte på at forslag om endring av revisorloven vil bli sendt ut på høring.

Det er nok et drastisk skritt for en revisor som normalt har taushetsplikt, å melde en klient inn til Økokrim. Det vil være lettere for både revisor og klient å forholde seg til at dette er en plikt heller enn en rettighet. Revisorforeningen har også signalisert støtte til forslaget i brev til komiteen. Komiteen er på denne bakgrunn positiv til at departementet tar sikte på å sende forslaget ut på høring, og viser for øvrig til at slik rapporteringsplikt allerede foreligger i andre deler av lovverket, bl.a. i hvitvaskingsloven og i kredittilsynsloven.

Dokument nr. 8:129 tar opp en del aktuelle og viktige problemstillinger for norsk næringsliv. Derfor er det betryggende at departementet arbeider aktivt med dette på flere fronter, og at flertallet i finanskomiteen gir sin tilslutning til dette arbeidet. Jeg vil på denne bakgrunn anbefale komiteens innstilling.

Siv Jensen (FrP) (komiteens leder): Saksordføreren har redegjort godt for flertallets syn. Jeg vil bare ta opp mindretallsforslaget fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet. Det gjelder å få Regjeringen til å utrede og legge frem en egen sak om å opprette et eget aksjetilsyn, noe Fremskrittspartiet også har tatt til orde for ved tidligere anledninger. Vi synes det kan være interessant og relevant å få det utredet og å få det behandlet i en egen sak.

Jeg tar opp forslaget.

Presidenten: Representanten Siv Jensen har tatt opp det forslaget hun selv viste til.

Audun Bjørlo Lysbakken (SV): Dokument nr. 8:129 inneholder fem forslag som legger opp til fem veldig viktige debatter. Finansskandalen i USA var den utløsende årsak til at SV la fram de forslagene vi debatterer i dag, fordi vi mente at den utviklingen som lå til grunn for skandalene som rammet selskaper som WorldCom, Enron, Global Crossing osv., og som hadde sin del av ansvaret for den amerikanske børsboblen som blåste seg opp på slutten av 1990-tallet, også kunne gjøre seg gjeldende andre steder og være en trussel også i forhold til norsk næringsliv og norsk økonomi. Og de siste månedene har vi sett flere eksempler på at tilstanden i norsk næringsliv slett ikke er så jomfruelig som noen har likt å tro.

Vi har en åpen økonomi med selskaper som opererer innenfor stadig mer sammenvevde globale markeder. Deregulering av handel og kapitalflyt øker konkurransepresset og presser profittmarginene i selskaper verden over. Det er en utvikling som senker terskelen både for uetisk atferd og for økonomisk kriminalitet.

Den samme utviklingen har stimulert til en voldsom vekst i omfanget av børns- og valutahandel, som gir økonomien stadig større spekulative innslag og åpner for eventyrlige gevinstmuligheter for dem som vet å berike seg i dette markedet.

Det er slett ikke alltid at det som gir gevinst på børsen, er det samme som det produktive næringsliv og samfunnet for øvrig er tjent med. Derfor må denne utviklingen møtes med reguleringer som gjør det lettere å slå ned på økonomisk kriminalitet og begrense spekulantvirksomhet.

De forslagene som SV har lagt fram, er bare ett bidrag til dette. Her trengs en bred politisk debatt og politiske tiltak over et bredt spekter. På den bakgrunnen er vi glade for at både komiteens innstilling og finansministerens brev til komiteen av 9. oktober viser vilje til å ta slike debatter og til å drøfte mulige tiltak. Særlig glade er vi for at finansministeren signaliserer at han vil sende et forslag

om rapporteringsplikt for revisorer ut på høring. Vi merker oss også at både Økokrim og revisorene selv er positive til et slikt forslag, og venter også en proposisjon fra finansministeren om at en slik lovendring skal gjøres.

Vi bringer heller ikke vårt forslag om at alle opsjonsforpliktelser må framgå av et selskaps regnskap, til votering i dag. I likhet med resten av komiteen vil vi avvende høringen på Regnskapslovutvalgets evaluering av regnskapsloven, og ser fram til at Regjeringen legger fram en proposisjon om det.

SV fremmer derimot tre forslag i dag. Det gjør vi fordi vi ønsker å gå lenger og gå raskere fram enn komiteen for øvrig i forhold til disse problemstillingene. Vi mener de signalene finansministeren har gitt i forhold til disse forslagene, er for forsiktede. De vitner om en for stor tro på skjønnsbaserte tiltak på den ene siden og en tendens til å være i overkant opptatt av å følge etter EU i lovgivningen på den andre siden. Det er heldigvis fortsatt ikke forbudt for Norge å gå lenger enn EU. I denne typen saker bør vi ta mål av oss til å være et foregangsland. Vi som er fra Bergen, vet at det er bedre å være fanebærer enn å være rævdilter!

Jeg vil gjerne gå kjapt igjennom de tre forslagene som vi setter fram til votering i dag.

For det første foreslår vi et forbud mot at ekstern revisor for større selskaper skal kunne gi økonomisk eller juridisk rådgivning til samme selskap. Behovet for et klarere lovverk her har blitt tydeliggjort gjennom arbeidet til Kredittilsynet og deres temabaserte tilsyn, men ikke minst gjennom avsløringer som avisen Nationen har gjort nylig, om at Statkraft har benyttet samme firma til både ekstern og intern revisjon. Det tilfellet mener riktignok Kredittilsynet, ifølge Nationen, er et brudd også på dagens regelverk, men det avdekker at det her finnes gråsoner og betydelig forvirring blant de selskapene som regelverket skal omfatte. Når det overlates til selskapene selv å vurdere hva som kan gå utover revisors objektivitet, kan det få konsekvenser. Et forbud for store selskaper mener vi må kunne gjennomføres uten at det vil skape større praktiske vanskeligheter. Jeg har lyst til å vise til at Høyres næringspolitiske talsmann, Leif Frode Onarheim, i Nationen den 20. oktober i år i forbindelse med Statkraftavsløringen understreket:

«Jeg tror Stortinget vil presisere at det bør påses at to ulike instanser må ta for seg intern og ekstern revisjon.»

SV er helt enig med Onarheim, og vi skulle ønske at komiteen hadde gitt en tydeligere presisering av dette i dag.

For det andre ønsker vi å understreke at et foretak som tar corporate-oppdrag for et selskap, ikke samtidig skal levere analyser av det samme selskapet. Aksjemarkedet er et marked som er veldig sårbart for manipulasjon av aktører som kan ha bedre tilgang til informasjon enn andre aktører. Det er ofte veldig vanskelig å bevise hva som ligger bak kursutviklingen i en aksje. Det er i dag i stor grad de samme selskapene som dominerer i annenhåndsmarkedet, som også er de største ved emisjoner og børsintroduksjoner. At informasjonssperren internt i slike sel-

skaper fungerte for dårlig, var en av grunnene til den hurtige veksten i den globale børsboblen på slutten av 1990-tallet.

For det tredje og siste foreslår vi å snu bevisbyrden ved mistanke om alvorlig økonomisk kriminalitet. Her har finansministeren i sitt brev henvist til straffeloven § 34a. Det er imidlertid en paragraf som har en noe annen innretning enn det som ligger i vårt forslag. Den nåværende bestemmelsen retter seg mot situasjoner der en straffedømt person ilegges omvendt bevisbyrde for at verdier som han besitter, er ervervet lovlig. Intensjonen bak vårt forslag er å kunne gjøre samme prinsipp gjeldende i tilfeller der det er mistanke om alvorlig økonomisk kriminalitet. Vi mener at det i slike tilfeller vil være naturlig å kunne kreve at man kan dokumentere at større verdier som man besitter, er opptjent gjennom lovlig virksomhet. Dette er et forslag som i den internasjonale debatten om korrupsjon og hvitvasking stadig oftere kommer opp, og som vi er skuffet over at komiteen ikke ønsker å gå inn i en nærmere debatt rundt.

Med dette vil jeg ta opp de forslagene som SV har fremmet i innstillingen.

Presidenten: Representanten Audun Bjørlo Lysbakken har tatt opp de forslagene han selv viste til.

Presidenten er litt i tvil om den parlamentariske status for betegnelsen «rævdilter», men lar det under tvil passere. Det er for øvrig presidentens observasjon som lokal sakkyndig at de fleste fanebærere har startet som rævdiltere!

Morten Lund (Sp): Det er positivt at SV har fremmet denne saken.

Økonomisk kriminalitet og uetisk atferd har et altfor stort omfang også i norsk næringsliv, og det er smittosomt hvis det ikke blir gjort nok med det. Nasjonale myndigheter må bry seg mer, oppgradere lovverket og gjøre det lettere for dem som skal kontrollere og straffe både internt i bedriftene og eksternt, og sørge for at statens organer har kapasitet til å gjøre sin jobb. Statsrådets svar, sammen med det som omtales i kredittmeldingen, tyder på økt fokusering på de temaene som her er tatt opp.

Senterpartiet vil understreke det som hele komiteen uttrykker, at de utredningene og forbedringene som er i gang, må gjennomføres med stor kraft. Det er langt flere temaer innenfor dette området enn det som er tatt opp i Dokument nr. 8-forslaget, og jeg vil bare omtale litt utover det.

I går kom det en NTB-melding med overskrift «Større omfang av useriøse i byggebransjen enn antatt», der man omtalte et pilotprosjekt som mange har deltatt i, også fra statens side. Det var et nedslående resultat. Det er veldig mange som unndrar moms, og ikke minst er det vanskelig å ha oversikt over de firmaer som opererer med utenlandske arbeidere. Byggebransjen er en bransje som strever mye. Restaurantbransjen er en annen. Vi vet mye om det som skjer, og vi må gjøre noe med det. Senterpartiet ønsker å styrke Arbeidstilsynet, skatteetaten og tolletaten innenfor disse oppgavene. I innstillingen har vi sammen

med Fremskrittspartiet og Kystpartiet pekt på at de som straffes med bøter og erstatninger, ikke må ha anledning til å velte straffene over på andre ved å kunne trekke fra slike beløp på skatten eller få dem dekket av forsikring. Vi bør på samme vis som USA ha regler som hindrer at en slik overskyving av ansvar kan skje.

De samme tre partier – Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet – har også omtalt behovet for å få utredet om Norge nå skal få et eget aksjetilsyn, som USA har hatt lenge, og som Sverige og Danmark har etablert i de senere år. Spørsmålet har vært reist tidligere. Et flertall i finanskomiteen har ønsket det, men oppfølgingen av flertallets merknader har gått tregt. Vi synes det nå er et spesielt behov for å få den saken tatt opp, og ut fra at det nå er startet en oppgang på børsen, blir det mer fristende for småsparere å kjøpe aksjer, og det er behov for at den kapitalen kommer næringslivet til gode. Da må vi ikke komme i en slik situasjon at noen av småsparerne finner ut at de lett kan bli lurt. Et aksjetilsyn skal kunne hindre det.

Vi har erfaringer fra andre land å bygge på. Sverige har i den senere tid endret lovverket sitt slik at aksjekjøp blir å regne som forbrukerkjøp når kjøper er en person. Det innebærer at kjøper har et særskilt rettsvern, med bl.a. en viss angrefrist. I Danmark har man nylig opprettet et selskapstilsyn for unoterte aksjer som bl.a. godkjenner alle prospekt for aksjetegninger. Dette er med på å redusere risikoen for å bli svindlet, og det er lettere å gripe inn overfor dem som svindler. Vi har hatt noen saker i Norge som har skremt mange småaksjonærer.

En del av forarbeidet som er gjort i Norge, er gjort av StyreAkademiet, som også har brakt Forbrukerrådet inn i bildet. Det er en mulighet for at dette kan knyttes opp mot Forbrukerrådet, som da må få opparbeidet en kompetanse og må få styrket sin bemanning på det området. Forslaget går ut på å få en slik ordning utredet. Jeg håper at det ved avstemningen i dag kan bli et flertall for det forslaget.

Øystein Djupedal (SV): Jeg vil gjerne kommentere ett av de forslagene SV har lagt inn. Audun Bjørlo Lysbakken har gjort rede for substansen i dette. Jeg vil bare understreke hvor viktig dette forslaget egentlig er. Det som kom fram i USA etter avdekningen av Enron- og Tyco-skandalene, var hovedsakelig at revisjonen hadde vært for dårlig. Revisjonen hadde hatt andre og bakenforliggende hensyn enn revisjon av selskapet og hadde dermed tillatt økonomiske krumspring og urealistiske tilnærminger som gjorde at kriminalitet i dette tilfellet faktisk ikke ble avdekket.

Grunnen til det var at selskapene som reviderte store selskaper som Tyco og Enron, hadde større inntekter av rådgivning til de samme selskapene enn av revisjon. Revisjonen må selvfølgelig både for selskapet, for samfunnet og for aksjonærene være helt uklanderlig og uavhengig av selskapet som sådant. Dette er revisjonens første bud. Store selskaper som Arthur Anderson gikk på dunken like etterpå, simpelthen fordi tilliten til markedet var ikke-eksisterende. Dette selskapet ble tatt med buksene

nede. Det betyr følgende: Selskapet gikk på dunken simpelthen fordi de ikke evnet å skille mellom hva som var revisjon, og hva som var rådgivning. Arthur Anderson hadde tjent mer på rådgivningen til Enron enn de hadde gjort på revisjonen. Ergo var ikke revisjonen god nok, fordi de var livredde for at i det øyeblikket de pirket bort ting de mente ikke var bra, ville det bety at selskapet kunne miste den lukrative rådgivningsrollen. I USA var det ekstremt, for all del, vi får håpe det ikke er så ille mange andre steder, men det er vel grunn til å anta at vi har elementer av det samme også i Norge.

Hvis vi ser på store norske selskaper, vil vi se at de i stor grad har samme mønster – man har ett selskap som er hovedforbindelse både på rådgivning og på revisjon. Det er ikke dermed grunn til å anta at det er noe som helst galt knyttet til disse. Men det som Eva Joly bl.a. har sagt, er at det bør eksistere en lovmessig brannmur, som hun uttrykker det, mellom rådgivning og revisjon. Det er ikke fordi man i utgangspunktet nødvendigvis mener at noe er galt, men for å hindre at noe galt kan skje. Det er derfor vi har mye lovverk, for å være preventive og ligge i forkant og ikke nødvendigvis i etterkant. Etter SVs mening vil det for de største norske selskapene være i selskapenes egeninteresse, det vil være i aksjonærenes egeninteresse, og det vil være i samfunnets egeninteresse at man simpelthen har to forbindelser – én forbindelse som har revisjon, og én forbindelse som gir økonomisk rådgivning til selskapet, som da selvfølgelig er helt uavhengige av hverandre. Dette ville styret i selskapene tjent på, dette ville aksjonærene tjent på, dette ville samfunnet tjent på, simpelthen fordi bare mistanke om at noe kan være feil, kan ramme selskapet nådeløst – berettiget eller uberettiget. Bare en mistanke om at revisjon og rådgivning er sauset sammen, vil være uheldig.

Vårt lovverk er heldigvis bedre enn det man har i USA. Men det er også skjønnsbasert i Norge, og skjønnsbaserte lovverk har en tendens til ikke å være så strenge som de nødvendigvis burde ha vært. I dette tilfellet klarer vi for de største selskapenes vedkommende ikke å se noen faktisk grunn til at vi ikke skal ha et slikt lovverk i Norge. Vi har forståelse for at for små og mellomstore selskaper, som har en revisjon som gjerne er lokalt basert, og som gjerne får økonomiske råd av vedkommende, stiller det seg i en annen situasjon. Vi er altså ikke ute etter å gjøre det vanskeligere for næringslivet eller de små og mellomstore bedriftene, overhodet ikke. Vi er ute etter å lage et lovverk som vil være i selskapenes og samfunnets interesse, og for de største selskapenes vedkommende vil en brannmur mellom revisjon og rådgivning absolutt tjene selskapets aksjonærer og samfunnet best. Vi er ikke negative til det finansministeren skriver til oss, og vi er for så vidt ikke negative til mange av de intensjoner som ligger fra flertallet, men vi mener at det er grunnlag nok i det vi vet, til å gå videre og lage en slik lov. Det ville tjent det norske samfunnet og selskapene godt.

Statsråd Per-Kristian Foss: Jeg er glad for at Regjeringens arbeid mot økonomisk kriminalitet, herunder

hvitvasking av penger, har bred politisk tilslutning i Stortinget. Forslagene som er fremmet av SV, og behandlingen av disse viser på mange måter at Norge ligger i forkant internasjonalt på dette området. Det er ikke slik som en taler kom i skade for å si, at Regjeringen har som prinsipp at Norge skal følge *etter* EU. Det er noe annet å følge EU, for det er viktig at lovgivning som etter hvert blir internasjonalt gyldig, også slår igjennom i Norge, særlig fordi vi her snakker om en del av økonomien som i høyeste grad er global. Det hjelper ikke med hjemmesnekrede løsninger, dersom de ikke er i samsvar med et internasjonalt regelverk.

Jeg har også lyst til å si generelt at det faktum at man selv i Norge kan registrere brudd på dagens regelverk, skal man være litt forsiktig med å bruke som grunnlag for å si at dagens regelverk ikke er strengt nok. Komiteflertallet har en balansert drøftelse av spørsmålet om revisors uavhengighet og behovet for eller muligheten for ytterligere lovregulering av revisorrollen. Flertallet sier avslutningsvis:

«Flertallet imøteser derfor departementets vurdering av Kredittilsynets rapport og forslag til forskriftshjemmel bl.a. om revisors rådgivning, og deler vurderingen av at det er hensiktsmessig å foreta en slik evaluering når arbeidet med modernisering av 8. selskapsrettsdirektiv er slutført i EU.»

Jeg vil understreke at Regjeringen tar sikte på en totrinnsprosess i forhold til reguleringen av revisors uavhengighet. Et første skritt vil være å gi en forskriftshjemmel som bl.a. kan gi grunnlaget for mer presise regler om revisors uavhengighet. Kredittilsynet ble i brev 29. oktober bedt om å utarbeide et høringsnotat om en slik forskriftshjemmel. Dette vil bli sendt på høring og så eventuelt fulgt opp av departementet i form av en lovproposisjon til Odelstinget. På noe lengre sikt vil det gjennomføres en mer generell evaluering av revisors uavhengighet, bl.a. i lys av gjennomføringen av det omtalte 8. selskapsrettsdirektiv i EU. Jeg vil gjerne presisere dette, fordi det med andre ord betyr at fremdriften i denne saken ikke gjøres avhengig av gjennomgangen av det nye direktivet i EU, men at vi også vil gjennomføre noe mer begrenset nasjonal lovgivning før den tid.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se nedenfor)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Stortinget er da rede til å gå til votering.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt frem fire forslag.

Det er

- forslag nr. 1, fra Siv Jensen på vegne av Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet
- forslagene nr. 2–4, fra Audun Bjørlo Lysbakken på vegne av Sosialistisk Venstreparti

Det voteres over forslagene fra Sosialistisk Venstreparti.

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte fremme forslag om forbud mot at ekstern revisor i større selskaper gir økonomisk eller juridisk rådgivning til samme selskap.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte fremme forslag om forbud mot at selskap som selger analyse-tjenester om aksjemarkedet, har oppdrag for selskap de analyserer.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte fremme forslag som åpner for å snu bevisbyrden i saker som omhandler mistanke om alvorlig økonomisk kriminalitet, slik at man må kunne dokumentere at større verdier man besitter er opptjent gjennom lovlig virksomhet.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Sosialistisk Venstreparti ble med 84 mot 20 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 10.35.54)

Presidenten: Forslaget fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet tas opp til votering. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede og legge fram en egen sak om behovet for å opprette et eget aksjetilsyn for å verne om småaksjonærenes interesser i aksjemarkedet.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Kystpartiet ble med 81 mot 26 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 10.36.16)

Komiteen hadde innstillet:

Dokument nr. 8:129 (2002-2003) – forslag fra stortingsrepresentantene Audun Bjørlo Lysbakken, Øystein Djupe-dal og Ågot Valle om tiltak mot økonomisk kriminalitet og uetisk atferd i næringslivet – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

S a k n r . 2

Referat

1. (46) Utviding av Trollfjord I kraftverk i Trollfjordvassdraget (St.meld. nr. 9 (2003-2004))

Enst.: Sendes energi- og miljøkomiteen.

2. (47) Samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Thailand, underskriven i Bangkok den 30. juli 2003 (St.prp. nr. 13 (2003-2004))

3. (48) (St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 2–11 (2003-2004))

Enst.: Nr. 2 og 3 sendes finanskomiteen. Budsjett-kapitlene i St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 2–11 (2003-2004) fordeles på rammeområder og sendes de respektive komiteer i samsvar med Stortingets vedtak om fordeling til komiteene i Innst. S. nr. 2 (2003-2004). Nye kapitler og romertall som ikke ble fordelt i Innst. S. nr. 2 fordeles slik:

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 3 (2003-2004)

– Romertall II: Finanskomiteen, rammeområde 19

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 3 (2003-2004)

– Romertall III: Kommunalkomiteen, rammeområde 6

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2003-2004)

– Kapittel 5326: Kommunalkomiteen, rammeområde 6

– Romertall II: Næringskomiteen, rammeområde 9

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 7 (2003-2004)

– Romertall II og V: Utenrikskomiteen, rammeområde 4

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 9 (2003-2004)

– Romertall II: Næringskomiteen, rammeområde 10

St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 11 (2003-2004)

– Romertall II: Utenrikskomiteen, rammeområde 4

– Romertall III-VI: Finanskomiteen, rammeområde 22

4. (49) Forslag fra stortingsrepresentantene Ulf Erik Knudsen, Arne Sortevik og Karin S. Woldseth om innføring av elevs rett til fritt skolevalg på videregående skole (Dokument nr. 8:8 (2003-2004))

Enst.: Sendes kirke-, utdannings- og forskningskomiteen.

5. (50) Samtykke til godkjenning av ei avgjerd i EØS-komiteen om innlemming i EØS-avtala av fellesskaps-handlingsprogrammet om motkjemping av diskriminering (2001-2006) (St.prp. nr. 11 (2003-2004))

Enst.: Sendes kommunalkomiteen, som forelegger sitt utkast til innstilling for utenrikskomiteen til uttalelse før innstilling avgis.

6. (51) Rikt mangfold i nord. Om tiltakssoenen i Finnmark og Nord-Troms (St.meld. nr. 8 (2003-2004))

Enst.: Sendes kommunalkomiteen.

7. (52) Innleie av slepefartøy for Nord-Norge og budsjettmessig inndekning for 2004 (St.prp. nr. 1, Tillegg nr. 10. Punkt nr. 5 (2003-2004))

8. (53) Forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Terje Klungland, Asmund Kristoffersen, Sigvald Oppebøen Hansen og Tore Nordtun om utarbeidelse av strategier som kan bidra til at norsk gassbehandlingsindustri og petrokjemisk industri får tilgang til råvarer (Dokument nr. 8:9 (2003-2004))

Enst.: Nr. 7 og 8 sendes næringskomiteen.

9. (54) Samtykke til tiltredelse av internasjonal konvensjon av 14. mai 1966 om bevaring av atlantisk tunfisk (St.prp. nr. 14 (2003-2004))

Enst.: Sendes utenrikskomiteen.

Møtet hevet kl. 10.40.